

– ризик несплати з боку боржника.

Одним з важливих питань щодо оцінювання ризику є аналіз та прогнозування можливих втрат (збитків) ресурсів. Втрати (збитки), які можуть мати місце у підприємницькій діяльності, оцінюються їх розміром та ймовірністю появи. Це стосується збитків матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, втрат часу та спеціальних видів витрат.

Однак, ми вже визначились, що підприємствам житлово-комунального господарства найбільш доречним є врахування у своїй діяльності фінансового ризику, як запоруки стабільної роботи підприємства і отримання додаткових витрат. Забезпечити підприємство-постачальника послуги від недоплат або нерегулярності платежу (прострочені платежі), підприємство-постачальник послуг для здійснення своєї господарської діяльності залучає засоби кредитних установ на погашення недоплат, а обслуговування недоплатежу, тобто дебіторської заборгованості, пропонується виробляти за рахунок абонента (споживача послуги), і щоб зменшити тиск обслуговування, то логічно, внести до складу тарифу величину фінансового ризику.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИХ ГОСПОДАРСТВ ТА ТАРИФООТВОРЕННЯ

Т. А. КОЛЯДА, канд. юрид. наук, доц.,

доц. кафедри правового забезпечення господарської діяльності

Ю. Ю. БОЙКО, студ.

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, м. Харків

Сьогодні житлово-комунальне господарство це одна з найважливіших та одна з найнапруженіших галузей господарського комплексу міста, що забезпечує його життєдіяльність. Вона містить безперервні процеси, що вимагають серйозної уваги влади і постійного вкладання коштів.

Основними проблемами у житлово-комунальному господарстві є недостатня ефективність існуючої системи обслуговування. До 2000 року ЖКГ в Україні працювало за старим радянським законодавством. Населення оплачувало лише 5% витрат на комунальні послуги. Експлуатація,

капітальний ремонт і будівництво нових об'єктів дотувалися з держбюджету. За інерцією зберігся й соціальний підхід до тарифоутворення в ЖКГ. Але сьогодні інший час та необхідна сучасна система управління.

На даному етапі розвитку безперечно стає необхідність кардинальних рішень, що дозволили б зберегти прийнятний рівень навантаження на бюджети домогосподарств з боку житлово-комунальних тарифів, і водночас забезпечити належну якість надання послуг та запобігти наростаючому фізичному руйнуванню інфраструктури ЖКГ. [1]

В додаток необхідно виділити, що причиною низької ефективності діяльності ЖКГ є те що, тарифи не покривають витрати. Постійно відбувається ріст цін на енергоресурси (електричну енергію, газ), збільшується вартість палива, матеріалів, підвищується на державному рівні розмір мінімальної заробітної плати. Комунальні підприємства постійно дотуються з міського бюджету, аби вони могли вчасно ремонтувати й замінювати устаткування, виплачувати гідну зарплату, безперебійно працювати, надаючи послуги населенню.

Дослідивши існуючі проблеми можна відзначити, що для ефективного управління проектами реформування ЖКГ міст необхідна розробка нових концепцій, а також удосконалення вже існуючих, оскільки аналіз останніх показав некоректність їх застосування в умовах ринку. Ці обставини і привели до прийняття нових законодавчих актів, які регулюють питання державно-приватного партнерства. [1]

Реалізація положень законодавчих актів надасть можливість забезпечити споживачів житлово-комунальними послугами в відповідній якості та необхідному обсязі. Крім того, внесення державно-приватних партнерств надасть змогу оптимізувати обсяги та підвищити ефективність бюджетної підтримки ЖКГ.

Великі організації і підприємства, що виробляють продукцію і надають послуги на ринку ЖКГ, зацікавлені в постійному збільшенні обсягів виробництва, стабільному розвитку, наявності зростаючого і постійного платоспроможного попиту на послуги, забезпеченні інвестованого капіталу і стійкої прибутковості виробництва. У зв'язку з цим значення тарифів як механізму регулювання частини житлово-комунального комплексу, що діє в умовах не динамічного стану економічного середовища, полягає в тривалій підтримці стійких розмірів тарифів. Існування умов, за яких тарифи тривалий час зберігають свою незмінність, дозволяє здійснювати тарифне планування,

співвідносити обсяги послуг та розміри тарифів, що постачаються, з можливостями споживачів, забезпечувати окупність інвестованого капіталу і створювати потенціал довгострокового і незмінного розвитку. [2]

Комунальні послуги мають найважливішу роль з усіх галузей, що надаються підприємствами житлово-комунального комплексу, тому збільшення їх обсягів і оновлення структури є необхідні для нормального розвитку територій. Довгострокова тарифна політика сектору комунальних послуг сфери ЖКГ повинна бути спрямована на розширення кола споживачів послуг за допомогою доступних тарифів. Разом з тим, тарифна політика повинна подолати непривабливість галузі для інвесторів, перш за все, приватних, через низьку рентабельність. У сфері споживання найважливішим завданням тарифної політики є зниження тарифного навантаження на споживачів. Зниження навантаження може бути досягнуто, наприклад, шляхом розвитку маркетингу в збутової діяльності підприємств, розвитку партнерських відносин між великим і малим бізнесом у сфері надання комунальних послуг, вдосконалення заходів державного регулювання тарифів на комунальні послуги. [3]

Нова система тарифоутворення надає великі можливості впровадження стратегічного планування та регулювання розвитку сегмента житлових і комунальних послуг ринкової сфери ЖКГ, враховуючи при цьому зацікавленість споживачів у полегшенні вантажу платежів за тарифами і цінами та забезпечуючи підприємствам виробникам послуг економічні можливості розвитку за рахунок використання стійкого пропозиції на попит.

Література

1. Стратегію розвитку ЖКГ [Електронний ресурс]:— Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua/press/news/strategiyurozvitkuzhkgpotribnorozroblyatizachotirmaosnovniminarpyamkamieduardkruglyak/>
2. Гура Н.О. Система формування тарифів на житлово-комунальні послуги / Н.О. Гура // Фінанси України. – 2007.
3. Онищук Г.І. Нові підходи у формуванні цінової і тарифної політики // Економіка України. – 2001.